

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XX Sed ueniat in mediu[m] Paulus, & doceat nos hanc rem manifestius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS SECVNDVS

bis credi, id quod iniquum fuerit alij diiudicent. Intelligis ergo lector quibus privilegijs & gratijs apostolos hos munierit Christus, quantaque praeter ceteris auctoritate illis contulerit, quod possent iniunctum sibi munus efficacius, expeditiusque complere. Acceperunt & septuaginta discipuli suas dotes, quae tametsi fuerint apostolorum donis impares, longe tamen superabant ea, quae reliquae plebi impertiebantur. Sed pro hoc axioma iam (opinor) satis est dictum.

QVINTVM AXIOMA

¶ Neque solum in ecclesiae primordijs homini pastor res necesse fuit institui, uerum istud perpetuum sit oportet, donec edificium ecclesiae fuerit plene consummatum.

XVIII

Math. 24.

Stendimus in libello quodam quae aduersus Velenum scripsimus, non ante finiendam eam successionem quam coepit a Christo, quae omnia quae per Christum praedicta sunt, eueniant. Sic enim ipse testatur in euangelio Matthaei dicens Amen dico uobis, Non praeteribit haec aetas, donec omnia ista fi-
ant. Et tamen certum est quaedam ex eis, quae tamen futura Christus praedixerat nondum euenisse, id quod cuiusque locum illum perlegendi constare poterit. Quamobrem & perspicuum est aetatis huius successionem hactenus haudquam esse finitam, sed adhuc ab eodem fonte perpetuatam a quo tunc coeperat.

XIX.

Matt. 28.

¶ Adde quod Christus pollicitus est apostolis & discipulis, se nunquam ad usque seculi consummationem ab illis defuturum. Ecce (inquit) ego uobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem saeculi. Certum est non istud spondidisse Christum, pro solis illis qui tamen aderant, sed pro cunctis eorum posteris, quum & eorum qui tunc fuerant, & aliorum qui iam ad hunc usque diem successerant, sit una quaedam aetas perpetuaque generatio.

XX

¶ Sed ueniat in medium Paulus, & doceat nos hanc rem manifestius. Sic enim ad Ephe. 4. ait. Et Christus dedit alios quidem apostolos, alios uero prophetas, alios autem euangelistas, alios autem pastores ac doctores. Sed in qua fine optime Paule uoluit istud fieri Christus? Ad instaurationem sanctorum in opus administrationis, in aedificationem corporis Christi. Verum istud o sanctissime, quod diu futurum est? Respondet, Donec perueniamus omnes in unitatem fidei, & agnitionis filii dei, in uirum perfectum in men-

furā ætatis plenæ adultæ Christi. At qñ fiet istud? Quādo dē
 fierimus oēs amplius esse pueri, q fluctuem⁹ & circūferamur
 quis uento doctrinæ, p uersutiā hoīm, p astutiā, qua nos ador
 riunt ut imponāt nobis. Ecce lector q̄ diu uides chřianos ue
 lut pueros fluctuare & circūferri quis doctrinæ uento p uersu
 tiā hoīm, per astutiā qua nos adoriunt, ut imponant nobis, tā
 diu certus sis non peruenisse nos omnes in unitatē fidei & ag
 nitionis filij dei, nondum peruenisse in uirum perfectum atq̄
 q̄ in mensuram ætatis plenæ adultæ Christi. Quamobrē ne
 q̄ adhuc ipsius corporis Christi, quod est ecclesia, consumma
 tum est penitus ædificium. Palam est igitur dictos ecclesię pa
 stores adhuc perpetuari debere.

¶ Quis ergo nō intelligit ex his Pauli uerbis, oportere q̄s
 dam intra ecclesiam constitui, quorum aliq̄ uices apostolorum
 agant, aliq̄ prophetarum, quidam euangelistarum, nonnulli
 pastorum & doctorum, eisdemq̄ copiosiorē q̄ cæteris do
 nati gratiam iuxta mensuram doni CHRISTI? Atq̄ istud
 quidem indefinenter futurum est, donec ecclesia plene con
 structa fuerit, & integre consummata. Nam uarietate dono
 rum (si Paulo credimus) semper illustrabitur ecclesia. Sic em̄
 ait ad Roma. 12. Quemadmodū in uno corpore mēbra multa
 habemus, mēbra omnia nō eūdē habēt actū, sic multi unum
 corpus sumus in Christo, singulatim aut aliq̄ eorū mēbra, sed
 tamen habentes dona iuxta gratiam nobis datam uaria, siue
 prophetiam iuxta portionem fidei, siue ministerium in admi
 nistratione, siue qui docet in doctrina, siue qui exhortatur in
 exhortatione, qui impertit in simplicitate, qui preest in diligē
 tia, qui misereť in hilaritate. Ecce donis ei⁹ modi gratiæ cor
 pus ecclesiæ semper exornabit. Propter qd & 1. ad Corin. 12.
 docet, nō omnes ap̄los esse, neq̄ omnes prophetas, neq̄ oīes
 doctores, neq̄ omnes potestates, neq̄ omnes dona sanationū
 habere, neq̄ omnes linguis loqui, neq̄ demū omnes interpre
 tes esse, sed multas esse diuisiones in ecclia mēbris, nō donorū
 solū, uerumetiā ministeriorum pariter & operationum. De
 us em̄ pro sapienti sua bonitate nunq̄ deesse uult in medijs,
 quæ sunt ad finē institutū necessaria, quēadmodū ex illis ex

XXI.